Enderrock | Marcel Pujols | Actualitzat el 21/07/2017 a les 11:00

Skatalà: «La majoria de la gent que ens ve a veure té la mateixa edat que els que venien fa 20 o 30 anys»

Entrevista al cantant de Skatalà, Pitu Moregó, pel retorn en directe de la banda aquest dissabte al festival Barna'n'Roll | La banda pionera de ska-punk torna per celebrar els 30 anys de trajectòria

Skatalà a l'actualitat

Skatalà és una de les bandes clau per entendre el fenomen de la música jamaicana al nostre país. Formada l'any 1985, aquest 2017 se celebren 30 anys de la seva primera maqueta, *Fent d'aquí* (autoeditat, 1987), una referència bàsica per a qui estimi l'ska fet aquí. Per commemorar-ho tornen a pujar als escenaris aquest dissabte en un únic concert al festival Barna'n'Roll. Parlem amb un dels cantants del grup, Pito Moregó, que ha estat allà des dels primers dies.

Dissabte torneu a fer un concert després de set anys. Celebreu el trentè aniversari de la vostra primera maqueta, en quina etapa us trobeu com a grup?
És sorprenent perquè això els passava als **Stones** i ara ens passa a nosaltres. La tornada ha vingut arran de la reedició de *Fent d'aquí*, que vam fer ara fa dos anys, pel trentè aniversari de la banda. Llavors vam reunir-nos per trobar material gràfic que fos completament inèdit per tots, que era de l'època però encara no l'havíem vist mai, i vam aprofitar l'avinentesa amb en Charly Brown -el dissenyador oficial de la banda i que ens ha fet moltes portades- per fer una reedició guapa amb un vinil blanc i un de negre. A partir d'aquí, el nostre amic **Peret** ens va fer una oferta per fer el concert d'aquest dissabte, i com que **Skatalà** no hem dit mai "fins aquí hem arribat", per molt malament que ens hagin anat les coses com per exemple a l'última retrobada, doncs hem tornat.

El 2010 vau patir la mort d'un component a mitja gira, entenc que no va ser fàcil.
Ell era un dels que empenyien el grup a fer aquestes conmemoracions d'aniversaris, i al passar tot plegat vam acabar una mica aixafats. Tampoc vam prendre la decisió de no tornar a fer concerts, però vam tancar una mica la barraqueta i cadascú es va anar dedicant al que ja feia. De fet, **Skatalà** quan realment tanquem la porta és l'any 1997, i ja llavors ens plategem si reunir-nos per al vintè aniversari o per quan sigui. Ho teníem al cap i havíem tingut propostes, la gent devia pensar que ho teníem tancat i barrat, però no ho ha estat mai.

Entenc que les ganes de tocar amb els amics passen per davant de tot. Excepte per la baixa de Natxo Romero, no canvieu de formació?
El Quique (fundador de la banda i cantant) hi segueix sent però no s'ha apuntat al projecte per motius personals. A més, hem agafat el Jorguito, que havia estat a **Dr. Calypso** i baixista a **Skatalà** al *Fent d'aquí*, i ens hem posat a treballar, i s'ha de dir que ha quedat prou bé. L'atre tema és que ja el 2010 amb la mort del Natxo vam haver de substituir-lo pel Pere Miró, vam prendre la decisió per unanimitat i ens hi vam posar al cent per cent. De de llavors si em truquen i em demanen com ho portem, jo els contesto que estem molt ficats en el tema i és lògic que en algun moment o altre et surti un concert com aquest. Amb el Pere Miró ja sabíem que podia haver-hi encaix, i des del primer dia ens vam sentir molt bé i el veies amb moltes ganes de col·laborar tot i la seva joventut.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=WrGLZml1K-M

Cada cop que heu tornat als escenaris heu notat que hi ha generacions que no us van viure en el seu moment i que tenen ganes de reviure el que era Skatalà?
Si, et trobes que la majoria de gent que et ve a veure té la mateixa edat que els que et veien fa vint anys o trenta. Suposo que això està molt vinculat al fet que l'escena de música jamaicana a Catalunya té un poder especial. És una música que es practica a tot el món, però l'escena catalana treu un nombre de bandes considerable, hi ha molta gent tocant que ho fa molt bé. En aquest sentit, la segona fornada dels noranta (de quan ja ho vam deixar) ha anat creixent amb el temps i cadascú s'ha anat buscant els referents, i a nosaltres ens han trobat als primers temps de tot, vam ser els primers de portar la música jamaicana a Catalunya i en català, a més. Suposo que els impacta que el grup no toqués gaire bé, perquè no som gaire bons músics, però hi ha tot un significat al darrere.

Us deveu trobar que hi ha grups que disten molt de la vostra identificació inicial com a *skinheads*.
Ells han viscut uns altres temps. En aquest tipus de música s'hi fica qui l'interessa, llavors quan vas a buscar coses que s'ha fet anteriorment, ens trobes. Com també pots trobar **Pisando Fuerte** o moltes altres bandes que s'entenien més en una escena espanyola que catalana. Ara bé, l'escena catalana ha acabat donant un munt de bandes que fan aquesta música i que a més la toquen arreu del món.

Skatalà en el seu retorn de l'any 2005 Foto: Xavier Mercadé

Com a curiositat he trobat que la connexió amb algune d'aquests grups voreja el plagi. La cançó de Pirat's Sound Sistema "Digues què faràs" s'assembla moltíssim a la vostra "Piaio Bugia". En teníeu constància?
Ho desconec. Sé de l'existència de la banda i tenim amics virtuals en comú, però no ho he escoltat. Fa temps que he sortit de l'escena, sé que existeixen molts grups i en conec els noms però el contingut musical ja és una altra cosa i no els he escoltat.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=GWePGxaZ4AE

Potser és una cançó que vosaltres vau treure d'un estàndard jamaicà i que d'alguna manera ells també agafen de l'arrel. Quina era la manera de compondre de Skatalà?
Era molt senzilla, venia un dels músics amb l'instrument i un parell d'acords i al local d'assaig ho anàvem construint tot a partir d'uns mínims acords. La secció de vents, dirigida per Natxo Prat, posava una mica d'ordre a les composicions i les lletres ja estaven fetes prèviament i entraven a la cançó amb un melodia que improvisaves. Però la manera de fer era molt austera, dos acords i la resta s'aixecava amb hores d'assaig. Quan teníem una mica de repertori per anar a gravar, entràvem a un estudi i fèiem exactament el mateix que al nostre local. Avui en dia la gent jove està molt més ben preparada i entren a un estudi sabent com volen que soni tot. Nosaltes érem quatre amics a qui ens agradava la música i un deia "jo em compro la trompeta", i així anar fent. En Manel havia estat amb grups abans i el Jorguito també, però no pots comparar la formació musical d'aquells dies amb la d'ara.

D'on surt el títol *Fent d'aquí*?
De dir "fem una cervesa" amb la pipa a la boca o quan marxàvem d'algun lloc, llavors no hi havia telèfon mòbil, deies: "Fem d'aquí", posant-te la pipa a l'orella. I al final va quedar com a expressió curiosa que només fèiem servir nosaltres i vam deicidir que la maqueta es diria així. Era una edició molt senzilla que vam repartir entre els amics, per això les reedicions sempre han anat molt bé,

perquè hi havia molta gent que no la tenia. Amb els anys se't crea una aura que al principi no esperaves de cap manera, perquè érem una banda d'amics.

A banda del concert al Barna'n'Roll, en teniu més de previstos?
En principi, quan vam tancar aquest concert al Poble Espanyol era amb una mena d'exclusivitat. Era una molt bona oferta econòmica, i la banda només la mouràs si el preu és assequible, perquè no es passaran uns quants dies al local assajant per un sol bolo no gaire ben pagat. En aquest cas l'oferta era engrescadora, ens ho hem agafat amb ganes i crec que estem molt ben preparats per al bolo del dissabte. Si les coses van bé, hi pot haver possibilitats d'agafar alguna altra data a dins de Catalunya. La cosa està molt verda encara per dir res, però a Girona crec que ens han dit alguna cosa i mentre no passi massa temps entre els concerts, podem fer-ho, en principi.

Skatalà en el seu retorn de l'any 1993 Foto: Xavier Mercadé